

prima instanță S. Bleșceaga
instanța de apel M. Anton T. Pelin A. Panov
D E C I Z I E

25 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Oleg Sternioală
Dumitru Mardari

examinînd recursul declarat de către Petru Lipii, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Petru Lipii împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la retribuirea muncii prestate suplimentar, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 decembrie 2013 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă.

constată

La 17 iunie 2013 Petru Lipii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la retribuirea muncii prestate suplimentar.

În motivarea acțiunii Petru Lipii a indicat că prin ordinul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 450 din 24 aprilie 2013, a fost instituit postul fiscal staționar la SRL „Vladalina”, începînd cu 29 aprilie 2013 pînă la 12 mai 2013.

Suplimentar, prin ordinul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr.89/i din 29 aprilie 2013, au fost desemnați funcționarii fiscali responsabili de activitatea postului fiscal instituit, inclusiv la subdiviziunea SRL „Vladalina”, amplasată pe șos. Muncești 173 mun. Chișinău – Petru Lipii, care exercita funcția de inspector principal al Secției administrare fiscală 4 a Direcției Administrare Fiscală Botanica a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău.

A mai menționat că regimul de activitate a postului fiscal a fost stabilit în așa mod, încît a prestat muncă suplimentară în zilele de odihnă de 4 și 11 mai 2013; în zilele de sărbătoare de 1 și 9 mai 2013, iar în zilele lucrătoare de 30 aprilie, 2, 3, 7 și 10 mai 2013 a prestat muncă suplimentară înafara duratei normale a timpului de lucru începînd cu ora 7.00 pînă la 19.00.

Indică că conform art. 19 al. (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul

funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, funcționarii publici de conducere și de execuție beneficiază de o plată în mărimea dublă a salariului pe unitate de timp sau de recuperarea timpului lucrat cu păstrarea salariului mediu.

Invocă că însăși pîrîtul, în răspunsul la cererea prealabilă din 22 mai 2013 recunoaște dreptul său la beneficierea unei plăți în mărimea dublă a salariului pe unitate de timp.

Solicită obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău să retribue munca prestată suplimentar, în conformitate cu legislația în vigoare.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 decembrie 2013, acțiunea a fost admisă. Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a fost obligat să achite salariul lui Petru Lipii pentru munca prestată suplimentar în zilele de sîmbătă 04 mai 2013, 11 mai 2013, în zilele de sărbătoare 01 mai 2013, 09 mai 2013 și munca prestată peste durata normală a timpului de lucru 12 ore (între orele 07.00 – 19.00), pentru zilele de 30 aprilie 2013, 02-03 mai 2013, 06-07 mai 2013 și pentru 10 mai 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2014, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 decembrie 2013 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă.

La 05 mai 2014 și 16 iunie 2014, Petru Lipii a declarat recurs și recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

Recurentul Petru Lipii, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, fapt care a dus la soluționarea greșită a pricinii. Astfel, a invocat că normele juridice aplicate de către instanța de apel în procesul judecării pricinii, atît din cadrul legislativ general (Codul muncii), cît și din actul legislativ special (Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008), nu contravin unei alteia, ci se completează reciproc. De asemenea, indică că instanța de apel a dat apreciere eronată remunerării muncii care i se cuvine salariatului pentru munca prestată suplimentar în zilele de odihnă, în zilele de sărbătoare și în afara duratei normale a timpului de muncă, considerînd că pentru aceasta sunt necesare a fi alocate surse financiare suplimentare anume în acest scop. Astfel, menționează că deoarece plata respectivă cuvenită salariatului constituie o remunerare a muncii, aceasta se achită direct de la Capitolul 111 „Remunerației muncii” al Clasificației bugetare al instituției din care face parte recurentul, nefiind necesare a fi alocate surse suplimentare în acest sens autorității publice. Prin urmare, consideră întemeiată concluzia primei instanțe precum că achitarea plăților salariale garantate de art. 19 al. (3) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, pentru munca prestată suplimentar în zilele de odihnă, în zilele de sărbătoare și în afara duratei normale a timpului de muncă, urmează să survină în baza cererii scrise a salariatului și nu a posibilității pe care o are angajatorul, în condițiile în care însăși legislația națională stabilește imperativ beneficierea de către salariat, în condițiile expuse î, a unei plăți în mărime dublă a salariului pe unitate de timp.

Intimatul Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, prin referința depusă, a

solicitat respingerea recursului declarat de Petru Lipii ca depus în afara temeiurilor legale de declarare. A menționat că legiuitorul, în legea specială nu a indicat posibilitatea angajatului de a decide asupra modalității recuperării timpului suplimentar, or reieșind din posibilitățile sale financiare, angajatorul urmează să primească decizia în vederea unei sau altei posibilități prevăzute de lege, în vederea recuperării de către angajat a timpului lucrat peste program. Astfel, consideră incorectă poziția recurentului precum că pentru munca prestată peste durata normală a timpului de muncă, în zilele de sărbătoare nelucrătoare și/sau în zilele de repaus, nu sunt necesare alocații suplimentare în acest scop. Or, la articolul 111 „Retribuirea muncii”, Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, din buget pentru anul 2013, i-au fost alocate surse financiare strict conform structurii fondului retribuirii muncii în baza schemei de încadrare aprobate.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

S-a constatat că în baza ordinului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 450 din 24 aprilie 2013, a fost instituit postul fiscal staționar la agentul economic SRL „Vladalina”, la subdiviziunile de comercializare angro a mărfurilor. Durata de funcționare a postului fiscal a fost stabilită pe perioada de până la 12 mai 2013, componența postului fiscal urmînd a fi decisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău printr-un ordin suplimentar.

Astfel, prin ordinul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 89/i din 29 aprilie 2013, au fost numiți funcționarii responsabili de activitatea postului fiscal staționar instituit la SRL „Vladalina”, la subdiviziunea amplasată în mun. Chișinău, str. Muncești nr. 173 a fost numit Petru Lipii, inspector principal al Secției nr. 4 DAF Botanica, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău.

Materialele cauzei denotă, că întru executarea ordinului Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 89/i din 29 aprilie 2013, Petru Lipii a lucrat în zilele de 04 mai 2013, 11 mai 2013 – zile de sîmbătă, 01 mai 2013, 09 mai 2013 – zile de sărbătoare, 30 aprilie 2013, 02 mai 2013, 03 mai 2013, 06 mai 2013, 07 mai 2013, 10 mai 2013 – peste durata normală a timpului de lucru (peste 12 ore) începînd cu 07.00 pînă la 19.00.

Conform art. 19 al. (1) și (2) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, durata normală a timpului de muncă pentru funcționarii publici este de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămînă. La dispoziția conducătorului, funcționarii publici pot lucra peste durata normală a timpului de muncă, în zilele de sărbătoare nelucrătoare și/sau în zilele de repaus, în limita a 120 de ore într-un an calendaristic. În cazuri excepționale, această limită, cu acordul reprezentanților funcționarilor publici, poate fi extinsă pînă la 240 de ore.

Intimatul nu contestă faptul că Petru Lipii a fost antrenat la îndeplinirea obligațiilor de serviciu peste durata graficului normal de lucru, în zilele de sărbătoare

nelucrătoare, precum și în zilele de repaus pe perioada 29 aprilie 2013 – 12 mai 2013, însă invocă faptul că pentru anul 2013 nu au fost alocate surse întru achitarea orelor lucrate peste program, timpul lucrat suplimentar poate fi recuperat cu zile de odihnă cu păstrarea salariului (f.d.6).

Conform art. 19 al. (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, în cazurile specificate la alin.(2), funcționarii publici de conducere și de execuție beneficiază de o plată în mărimea dublă a salariului pe unitate de timp sau de recuperarea timpului lucrat cu păstrarea salariului mediu.

Conform art. 76 al legii menționate, dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației speciale care reglementează activitatea funcționarilor publici.

Conform art. 157 al. (3) Codul muncii, compensarea muncii suplimentare cu timp liber nu se admite.

Conform art. 158 al. (2) Codul muncii, la cererea scrisă a salariatului care a prestat munca în zi de repaus sau în zi de sărbătoare nelucrătoare, angajatorul poate să-i acorde o altă zi liberă care nu va fi retribuită.

Din textul normei citate rezultă că angajatorul poate să-i acorde o altă zi liberă care nu va fi retribuită doar la cererea scrisă a salariatului care a prestat munca în zi de repaus sau în zi nelucrătoare.

Însă, după cum rezultă din actele pricinii, Petru Lipii nu s-a adresat angajatorului cu o cerere privind acordarea zilelor libere care nu vor fi retribuite.

Deci, prima instanță întemeiat a concluzionat că pentru aplicarea prevederilor art. 19 al. (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, și anume recuperarea timpului lucrat cu păstrarea salariului mediu, urmează să survină în baza cererii scrise a salariatului, dar nu a posibilității pe care o are angajatorul.

Or, motivul invocat de intimat și anume lipsa surselor financiare nu poate fi justificat în cazul în care legislația muncii prevede expres modul de retribuire pentru munca prestată în zilele de repaus și în cele de sărbătoare nelucrătoare.

Avînd în vedere cele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia privind obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău să-i retribuiască lui Petru Lipii munca prestată suplimentar.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Petru Lipii, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide

Se admite recursul declarat de către Petru Lipii.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2014 și se menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 decembrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Petru Lipii împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la retribuirea muncii prestate suplimentar.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari